

fængsel indtil 1 år og i tilfælde af grov uagtsomhed med bøde eller hæfte.

Årsregnskabsloven indeholder ikke krav om særskilt postering eller noteoplysning af bestiktelser. Imidlertid følger det af kravet om et retvisende billede i lovens § 4, at årsregnskabet, hvis bestiktellesbeløb eller -handlinger har væsentlig betydning for dets udsagn om virksomheden, skal suppleres med oplysninger herom. Menneskerettighedskonventionens forbud mod krav om selvinkriminering kan dog stå i vejen for særskilte oplysningskrav vedrørende bestiktelser, som virksomhedsledelsen selv har strafansvar for. Her kan § 6, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 90 af 22. februar 1996 om statsautoriserede og registrerede revisorer erklæringer have betydning, eftersom revisor skal oplyse, hvis hun eller han under sit arbejde er blevet bekendt med ansvar for medlemmer af ledelsen. Denne bestemmelse støttes af revisors pligt til i rimeligt omfang at indrette sin revision på at erkende besvigelser og andre uregelmæssigheder, jf. samme bekendtgørelses § 17, 2. pkt. Retstilstanden på dette område forventes opretholdt ved de planlagte ændringer i regnskabs- og revisionslovgivningen.

Forsætlige overtrædelser af årsregnskabsloven som følge af handlinger, der omfatter de i konventionens art. 8 nævnte, straffes efter straffelovens § 296, stk. 1, nr. 2, med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år. Grov uagtsomhed straffes efter bestemmelsens stk. 2 med bøde eller under skærpene omstændigheder med hæfte.

På denne baggrund skønnes det, at ændringer i bogførings- og årsregnskabslovgivningen som opfølgning på dansk ratificering af konventionen, især dennes art. 8, ikke er nødvendige.«

På denne baggrund skønnes gennemførelse af artikel 14 om regnskabsmæssige lovovertrædelser i Europarådets korruptionskonvention heller ikke at medføre behov for lovændring.

Om behovet for lovændring som følge af bestemmelserne om *hvidvaskning af udbytte ved bestikelse*, jf. artikel 13 i Europarådets korruptionskonvention og artikel 7 i OECD-bestiktelleskonventionen, og som følge af bestemmelserne om *strafansvar for juridiske personer*, jf. artikel 2-3 i OECD-bestiktelleskonventionen og artikel 18 i Europarådets korruptionskonvention, henvises til pkt. 5.5.

4.7.2. Bestikelse i private retsforhold

4.7.2.1. Som nævnt i pkt. 4.4.2., medfører artikel 7 i Europarådets korruptionskonvention pligt til at kunne straffe en person, der som led i sine forretningsmæssige aktiviteter med forsæt, direkte eller gennem

tredjemand, lover, tilbyder eller giver en utilbørlig fordel, uanset dennes art, til en person, der i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder for en virksomhed i den private sektor, enten til den pågældende selv eller til tredjemand, for at denne person i strid med sine pligter skal foretage eller undlade at foretage en handling (*aktiv bestikelse i den private sektor*).

På s. 14, pkt. 55, i den forklarende rapport til konventionen anføres det bl.a., at udtrykket »i strid med sine pligter« (»in breach of their duties«) ikke alene har til formål at sikre respekt for bestemte pligter i henhold til kontrakt, men også på at sikre, at der ikke sker brud på den generelle loyalitetspligt over for hvervgiverens anliggender eller forretning (»...does not aim only at ensuring respect for the specific contractual obligations but rather to guarantee that there will be no breach of the general duty of loyalty in relation to the principal's affairs or business.«).

En lignende bestemmelse er fastsat i artikel 3 i EU's fælles aktion om bestikelse i den private sektor, jf. pkt. 4.5. Efter denne bestemmelse skal der således være mulighed for at straffe en person, der forsætligt, direkte eller gennem tredjemand, lover, tilbyder eller yder en person en uberettiget fordel, uanset dennes art, for vedkommende selv eller for tredjemand, som led i vedkommendes forretningsmæssige aktiviteter, for at denne person i strid med sine pligter skal udføre eller undlade at udføre en handling. Det strafbare område skal mindst dække adfærd, som medfører eller kan medføre konkurrencefordrejning i det mindste inden for det fælles marked, og som påfører eller kan påføre andre økonomisk skade ved uretmæssig tildeling eller mangelfuld udførelse af en kontrakt.

Efter artikel 1, 3. led, skal udtrykket »pligtforsømmelse« forstås i den betydning, som dette udtryk har i national ret. I national ret bør begrebet pligtforsømmelse dog mindst omfatte enhver illoyal optræden, som udgør brud på en lovbestemt pligt, eller i givet fald et brud på faglige regulativer eller instrukser, der gælder inden for vedkommendes forretningsområde.

4.7.2.2. Som anført i pkt. 4.4.2., medfører Europarådets korruptionskonvention også pligt til at kunne straffe *passiv bestikelse i den private sektor*. Efter artikel 8 skal det således være strafbart, at en person, der i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder for en virksomhed i den private sektor, som led i sine forretningsmæssige aktiviteter med forsæt, direkte eller gennem tredjemand, anmoder om eller modtager en utilbørlig fordel, uanset dennes art, enten til den pågældende selv eller til tredjemand, eller tager imod et tilbud eller løfte om en sådan fordel, for i strid med